

Ustawa
z dnia
o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres przedmiotowy]

Ustawa określa zadania i zasady działania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego.

Art. 2. [Objaśnienia pojęć]

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
 - 1) usługach turystycznych, imprezie turystycznej, organizowaniu imprez turystycznych oraz kliencie – należy przez to rozumieć odpowiednio: usługi turystyczne, imprezę turystyczną, organizowanie imprez turystycznych oraz klienta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm.),
 - 2) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę oraz przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.),
 - 3) organizatorze turystyki lub pośredniku turystycznym - należy przez to rozumieć odpowiednio: organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych,
 - 4) właściwym marszałku województwa – należy przez to rozumieć marszałka województwa, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych,
 - 5) podstawowych zabezpieczeniach – należy przez to rozumieć gwarancję bankową lub ubezpieczeniową, lub umowę ubezpieczenia na rzecz klientów albo przyjmowanie wpłat klientów wyłącznie na rachunek powierniczy, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

Rozdział 2. Turystyczny Fundusz Gwarancyjny

Art. 3. [Status i zadania Funduszu]

1. Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej "Funduszem", stanowi wyodrębniony zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych dla realizacji zadań określonych w ustawie, w tym w szczególności zaspokajania roszczeń klientów organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, w przypadku braku możliwości zaspokajania tych roszczeń z podstawowych zabezpieczeń.
2. Mienie Funduszu obejmuje środki pieniężne znajdujące się na wyodrębnionym rachunku w banku, pochodzące ze składek przedsiębiorców oraz inne prawa majątkowe nabyte zgodnie z ustawą.
3. Minister właściwy do spraw turystyki sprawuje nadzór nad mieniem Funduszu i reprezentuje Fundusz na zewnątrz.

4. Dysponentami Funduszu są właściwi marszałkowie województw.

Art. 4. [Przeznaczenie środków Funduszu]

1. Środki Funduszu przeznaczane są na pokrycie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w przypadku niezapewnienia klientowi przez organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego powrotu z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej, wbrew takiemu obowiązkowi wynikającemu z umowy.
2. W przypadku nie zrealizowania imprezy turystycznej, w tym jej odwołania, środki Funduszu przeznaczane są na zwrot wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną.
3. W przypadku nie zrealizowania części imprezy turystycznej, środki Funduszu przeznaczane są na zwrot części wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającej części imprezy turystycznej, która nie została zrealizowana.
4. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na cele, o których mowa w ust. 1-3 w wypadku niewypłacalności przedsiębiorcy, który nie wykonał zobowiązań wobec klientów.

Art. 5. [Dyspozycja wypłaty środków z funduszu]

1. Podstawą przekazania środków z Funduszu jest wniosek właściwego marszałka województwa złożony bezpośrednio do banku po przeprowadzeniu postępowania zgodnie z art. 6.
2. Właściwy marszałek województwa składa wniosek o przekazanie środków z Funduszu, określając termin tego przekazania oraz podmiot, na którego rachunek środki z funduszu mają być przekazane.
3. W przypadku, gdy pokrycie kosztów powrotu z imprezy turystycznej lub zwrot wpłat, o których mowa w art. 4 ust. 1-3 zostaną zrealizowane w części z podstawowych zabezpieczeń, środki z Funduszu przeznacza się odpowiednio na pokrycie kosztów powrotu z imprezy turystycznej lub zwrot wpłat, o których mowa w art. 4 ust. 1-3, w części, w której nie zostały one pokryte z podstawowych zabezpieczeń.
4. Środki z Funduszu mogą być przekazywane na rachunek klienta, a w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 również innego podmiotu, jeżeli przekazanie środków z Funduszu na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów zapewnienia powrotu klienta z imprezy turystycznej .
5. Obsługę bankową w zakresie dotyczącym pobierania składek do Funduszu oraz przekazywania środków z Funduszu na wniosek właściwego marszałka województwa prowadzi bank w ramach umowy rachunku bankowego zawartej z ministrem właściwym do spraw turystyki.
6. Umowa rachunku bankowego, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:
 - 1) wysokość oprocentowania rachunku bankowego;
 - 2) tryb dokonywania kontroli zadań realizowanych przez bank;
 - 3) wynagrodzenie banku z tytułu realizowanych zadań;
 - 4) zakres odpowiedzialności banku, w tym w szczególności za nieterminową realizację zadań.

Art. 6. [Zgłoszenie roszczenia]

1. Klienci uprawnieni do pokrycia kosztów powrotu z imprezy turystycznej lub otrzymania zwrotu całości lub części wpłaty, zgodnie z art. 4, zgłaszają roszczenie o wypłatę środków z Funduszu do właściwego marszałka województwa za pośrednictwem instytucji finansowej, która udzieliła niewypłacalnemu organizatorowi turystyki lub pośrednikowi turystycznemu podstawowego zabezpieczenia finansowego, w przypadku gdy środki finansowe pochodzące z podstawowego zabezpieczenia finansowego nie były wystarczające na pokrycie całości roszczeń klienta. Dokumentami potwierdzającymi wysokość zgłoszonych roszczeń są umowy i rachunki potwierdzające wysokość dokonanych wpłat przez klientów, a dokumentami potwierdzającymi wysokość wypłat dla klientów z podstawowego zabezpieczenia finansowego są potwierdzenia przelewów na konta poszkodowanych klientów.
2. Właściwy marszałek województwa, po otrzymaniu zgłoszeń roszczeń klientów, przeprowadza postępowanie w zakresie ustalenia zasadności i wysokości dochodzonych roszczeń oraz spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 4 ust. 1-4, i niezwłocznie przesyła wniosek o wypłatę środków z Funduszu do banku, w którym określa wysokość kwot należnych klientom lub podmiotowi, o którym mowa w art. 5 ust. 4, powiadamiając o tym klientów i instytucję finansową, o której mowa w ust. 1.
3. Właściwy marszałek województwa odmawia złożenia wniosku, jeżeli stwierdzi brak przesłanek, o których mowa w art. 4 ust. 1-4, powiadamiając o tym klienta i instytucję finansową, o której mowa w ust. 1,
4. Właściwy marszałek województwa przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 2 sprawdza w szczególności wysokość zaspokojenia roszczeń klientów z podstawowych zabezpieczeń, a w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość całkowitego zaspokojenia roszczeń klientów z podstawowego zabezpieczenia finansowego, nie zgłasza wniosku, o którym mowa w ust. 2.
5. Jeżeli roszczenie klienta nie zostało zaspokojone całkowicie z podstawowego zabezpieczenia wniosek właściwego marszałka województwa o wypłatę środków z Funduszu do banku obejmuje niezaspokojoną część roszczenia.

Art. 7. [Obowiązek zaspokojenia roszczenia]

1. W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 środki Funduszu przeznaczone są niezwłocznie na pokrycie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej, a w przypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3, wypłata środków następuje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania wniosku od właściwego marszałka województwa.
2. W przypadku, gdy środki zgromadzone w Funduszu nie pokrywają przewidywanych wypłat dla klientów termin wypłaty klientom należnych środków może zostać wydłużony o czas niezbędny do uzupełnienia środków Funduszu do poziomu umożliwiającego pokrycie całości roszczeń klientów.
3. Fundusz zaspokaja roszczenia w kolejności zgłaszanych wniosków przez właściwych marszałków województw.

Art. 8. [Składki na rzecz Funduszu]

1. Organizator turystyki wnosi do Funduszu składkę od każdej osoby, która będzie korzystała z wykupionej u niego imprezy turystycznej, a pośrednik turystyczny wnosi do Funduszu składkę od każdej osoby, która będzie korzystała z wykupionych u niego usług turystycznych. Podmiotem zobowiązanym do wniesienia składki do Funduszu jest przedsiębiorca, który jest stroną umowy z klientem. Jeżeli umowę z klientem zawiera więcej niż jeden przedsiębiorca, podmiotem zobowiązanym do wniesienia składki do Funduszu jest przedsiębiorca wskazany przez strony w umowie o imprezę turystyczną. W razie braku wskazania w umowie o imprezę turystyczną podmiotu zobowiązanego do wniesienia składki do Funduszu odpowiedzialność przedsiębiorców, którzy zawarli umowę z klientem za wniesienie składki do Funduszu, jest solidarna.
2. Składka do Funduszu jest należna dla Funduszu z dniem zawarcia umowy o imprezę turystyczną lub o pośrednictwo turystyczne. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, sporządza zbiorczą deklarację kwartalną dotyczącą zawartych umów i naliczonych należnych dla Funduszu składek według wzoru określonego na podstawie ust. 4 i przekazuje ją w terminie do 20 dnia pierwszego miesiąca kwartału następującego bezpośrednio po kwartale, za który składana jest deklaracja. W przypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny odstąpią od umowy z klientem za zwrotem całości wniesionych przez klienta wpłat, organizator turystyki lub pośrednik turystyczny w kwartale, w którym nastąpiło to odstąpienie od umowy może pomniejszyć wysokość swoich należnych za dany kwartał składek o te składki, które wcześniej przekazał do funduszu w związku z umową, od której później odstąpił.
3. Deklaracje, o których mowa w ust. 2, składa się do właściwego marszałka województwa.
4. Minister właściwy do spraw turystyki określi w drodze rozporządzenia wzór zbiorczej deklaracji kwartalnej dotyczącej składki, o której mowa w ust. 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w niej danych, uwzględniając w szczególności imię i nazwisko lub nazwę (firmę) przedsiębiorcy zobowiązanego do wniesienia składki, jego adres zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej oraz dane dotyczące zawartych umów o organizację imprez turystycznych i o pośrednictwo turystyczne.
5. W wypadku gdy deklaracja o której mowa w ust. 2 jest sformułowana w języku obcym, dołącza się do niej jej tłumaczenie dokonane przez tłumacza przysięgłego.
6. Składkę, o której mowa w ust. 1, wnosi się przelewem bankowym na rachunek banku, najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca, w którym stosownie do ust. 2 powstał obowiązek złożenia zbiorczej deklaracji kwartalnej.
7. Bank przekazuje do właściwego marszałka województwa, w terminie do 5 dnia każdego miesiąca, zbiorcze zestawienia wpłat składek dokonanych przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych wpisanych do rejestru powołanego przez tego marszałka województwa, które wpłynęły na rachunek banku w poprzednim miesiącu.
8. Minister właściwy do spraw turystyki określi w drodze rozporządzenia zakres danych, które powinny być zawarte w przelewie bankowym, o którym mowa w ust. 6, oraz zakres danych zawartych w zbiorczym zestawieniu, o którym mowa w ust. 7 uwzględniając w szczególności możliwość sprawdzenia realizacji zobowiązań dotyczących płacenia składek.

9. Składka, o której mowa w ust. 1, stanowi dla przedsiębiorcy zobowiązanie do jej wniesienia koszt uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) lub art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 z późn. zm.).
10. W przypadku, gdy w wyniku sprawdzenia realizacji zobowiązań dotyczących płacenia składek do Funduszu właściwy marszałek województwa stwierdzi nieprawidłowości w zakresie deklaracji składanej przez przedsiębiorcę lub realizacji obowiązku płacenia składek, występuje z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli i podjęcie stosownych działań do odpowiedniego organu kontroli skarbowej. W przypadku potwierdzenia właściwemu marszałkowi województwa przez organ kontroli skarbowej nieprawidłowości w zakresie deklaracji składanej przez przedsiębiorcę lub realizacji obowiązku płacenia składek właściwy marszałek województwa wzywa przedsiębiorcę do przekazania należnych składek do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz zakazu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego przez okres 3 lat.
11. Bank przekazuje do ministra właściwego do spraw turystyki, w terminie do 30 października każdego roku dane za okres poprzedzających 12 miesięcy zawierające:
 - 1) zbiorcze zestawienie wpłat składek dokonanych przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych wpisanych do rejestrów prowadzonych przez marszałków województw,
 - 2) zbiorcze zestawienie wypłat z Funduszu,
 - 3) informacje o bilansie Funduszu,
 - 4) informacje o ewentualnych niezrealizowanych zobowiązaniach Funduszu.
12. Minister właściwy do spraw turystyki określa do dnia 10 grudnia każdego roku w drodze rozporządzenia wysokość składki, o której mowa w ust. 1 obowiązującej w następnym roku kalendarzowym, z uwzględnieniem zróżnicowania wysokości składki w zależności od miejsca pobytu klienta w trakcie imprezy turystycznej lub świadczonych usług turystycznych oraz od rodzaju środka transportu, zapewnianego przez przedsiębiorcę klientowi, a także biorąc pod uwagę ewentualne niezrealizowane zobowiązania Funduszu, szacowaną prognozę wysokości wypłat z Funduszu dla klientów w kolejnym roku oraz potencjalne koszty poboru składek.

Art. 9. [Egzekucja należności]

Do egzekucji należności z tytułu niezapłaconych należnych składek do Funduszu mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przy czym organem egzekucyjnym jest właściwy marszałek województwa.

Art. 10. [Rada Funduszu]

1. Organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw turystyki w sprawach dotyczących Funduszu jest Rada Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, zwana dalej Radą Funduszu.

2. Radę Funduszu tworzą: jeden przedstawiciel Związku Banków Polskich, jeden przedstawiciel Polskiej Izby Ubezpieczeń, trzech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji zrzeszających organizatorów turystyki lub pośredników turystycznych, dwóch przedstawicieli ogólnopolskich organizacji konsumenckich oraz po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Konwentu Marszałków Województw RP oraz banku.
3. Koszty funkcjonowania Rady Funduszu ponoszone są z budżetu państwa.
4. Członkom Rady Funduszu nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu członkostwa ani pełnionej funkcji w Radzie Funduszu.
5. Przewodniczącym Rady Funduszu jest w każdym roku kalendarzowym inny członek Rady, reprezentujący inny organ lub podmiot.
6. Ilekroć w ustawie zawarte jest upoważnienie dla ministra do wydania rozporządzenia wydawane jest ono po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu. Rada Funduszu jest zobowiązana do wydania opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu rozporządzenia. W przypadku nie wydania opinii w tym terminie, uważa się, iż Rada Funduszu zaopiniowała rozporządzenie pozytywnie. Przepisów dotyczących obowiązku zasięgnięcia opinii Rady Funduszu nie stosuje się do wydania po raz pierwszy rozporządzeń do niniejszej ustawy.
7. Członków Rady Funduszu powołuje na 4 letnią kadencję minister właściwy do spraw turystyki, spośród osób wskazanych przez organy i podmioty, o których mowa w ust. 2.
8. Ustanie członkostwa w Radzie może nastąpić z powodu:
 - 1) odwołania na umotywowany wniosek podmiotu lub organu, który przedstawił kandydaturę,
 - 2) pisemnej rezygnacji,
 - 3) ograniczenia albo utraty zdolności do czynności prawnych,
 - 4) śmierci.
9. Minister właściwy do spraw turystyki:
 - 1) odwołuje członka Rady w wypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 1,
 - 2) stwierdza ustanie członkostwa w wypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 2-4.

Art. 11. [Dochody i Wydatki Funduszu]

1. Dochody Funduszu są uzyskiwane z następujących źródeł:
 - 1) składek, o których mowa w art. 8;
 - 2) odsetek bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1;
 - 3) z lokat środków Funduszu dokonywanych na zasadach określonych w umowie między ministrem właściwym do spraw turystyki a bankiem.
2. Wydatki Funduszu mogą być wyłącznie przeznaczone na:
 - 1) zaspokojenie roszczeń klientów, o których mowa w art. 4;
 - 2) wynagrodzenie dla banku, zgodnie z umową między ministrem właściwym do spraw turystyki a bankiem;
 - 3) opłaty określone na podstawie odrębnych przepisów, które Fundusz zobowiązany jest ponosić w związku z dochodzeniem należności, w szczególności opłaty sądowe i skarbowe, kosztów zastępstwa procesowego i obsługi prawnej ponoszonych w związku z dochodzeniem należności Funduszu.

Art. 12. [Deficyt i nadwyżka]

1. Różnica między dochodami a wydatkami Funduszu w roku kalendarzowym stanowi odpowiednio nadwyżkę Funduszu albo deficyt Funduszu.
2. Deficyt Funduszu może być sfinansowany przychodami pochodzącymi z pożyczki z banku lub z nadwyżki z lat ubiegłych.
3. Nadwyżka Funduszu może być przeznaczona na lokaty, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3.

Rozdział 3. Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 13. [Zmiana w ustawie o usługach turystycznych]

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 4 :

„4) terminowo odprowadzać składki do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, utworzonego na podstawie odrębnych przepisów.”;

b) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. W wypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej za spełnienie warunków prowadzenia działalności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, uznaje się posiadanie zabezpieczenia finansowego w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca posiada siedzibę.

„1b. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1a powinno być równoważne, lub zasadniczo porównywalne co do celu, zakresu ochrony ubezpieczeniowej oraz sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji, w odniesieniu do zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4.”;

c) po ust 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W przypadku gdy zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1a nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1b przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1a, przedstawia dodatkowe zabezpieczenie finansowe, wyrównujące posiadane zabezpieczenie finansowe co do celu, zakresu ochrony ubezpieczeniowej oraz sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji do zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek posiadania zabezpieczeń finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 1a i ust. 1c oraz odprowadzania składek do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dotyczy całego okresu wykonywania działalności.”;

- e) w art. 7 ust. 5b otrzymuje brzmienie:
„5b. W wypadku gdy dokumenty zabezpieczenia finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1c, są sformułowane w języku obcym, dołącza się do wniosku także ich tłumaczenie dokonane przez tłumacza przysięgłego. Ten sam obowiązek dotyczy przedkładania kolejnych dokumentów zabezpieczenia finansowego.”;
- f) w art. 7a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Obowiązki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 1a i 1c, nie mają zastosowania do przedsiębiorcy w okresie zawieszenia przez niego wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.”;
- g) w art. 8 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1c;”;
- h) w art. 10a:
a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) proponowanie klientowi zawarcia lub zawarcie z klientem umowy o imprezę turystyczną bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz ust. 1a i 1c, lub bez złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c;
2) nieprzedłożenie, mimo wezwania, marszałkowi województwa oryginału lub potwierdzonego przez podmioty, które go podpisały, odpisu aktualnego dokumentu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1c;”;
- b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) nie przekazanie należnych składek do Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, pomimo wezwania do ich przekazania przez właściwego marszałka województwa.”;
- i) w art. 12 ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) informacje dotyczące systemu zabezpieczeń realizowanego poprzez Turystyczny Fundusz Gwarancyjny.”;
- j) w art. 13 ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) informacje dotyczące zasad oraz trybu wypłaty świadczeń ze środków Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego”;
- k) w art. 14 ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) pisemne potwierdzenie posiadania zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1a i 1c, wraz ze wskazaniem sposobu ubiegania się o wypłatę środków z tego zabezpieczenia.”.

Rozdział 4. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 14. [Pierwsza Rada Funduszu]

1. Minister właściwy do spraw turystyki powołuje pierwszy skład Rady Funduszu oraz powołuje jej przewodniczącego w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Kadencja pierwszej Rady Funduszu obejmuje okres do końca roku kalendarzowego, w którym ustawa weszła w życie oraz cztery kolejne lata kalendarzowe.

Art. 15. [Wejście w życie]

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.